

[Industri- og samordningsministeren]

regeringen allerede i dette folketingsår at fremsætte lovforslag, dels om at pensionsydelse ikke må afhænge af invaliditetsrisiko, dels om at etablere en udligningsordning mellem pensionsordninger.

Forslaget er en del af et beslutningsforslag, som SF fremsatte i marts sidste år, og som ikke vandt tilslutning ved førstebehandlingen dengang.

Da pensionsordninger bygger på opsparring, er det klart, at ydelserne vil afhænge såvel af indbetalingerne som af risikoen for, at der skal ske udbetalinger fra ordningen. Hvis udbetalingerne var højere, blev ordningerne drænet for midler, og det ville betyde, at kommende generationer ikke fik nok ud af deres opsparring.

Det er selvfølgelig rigtigt, som det anføres i bemærkningerne til beslutningsforslaget, at der er erhvervsbetingede forskelle i invaliditetsrisikoen hos medlemmerne af forskellige pensionsordninger. De enkelte pensionsordningers erhvervsbetingede forskelle medfører så – som også anført i beslutningsforslaget – at man ikke vil få de samme ydelser for samme bidrag fra ordning til ordning, medmindre der etableres en fælles risikoudligningsordning.

Jeg må sige, at regeringen tvivler meget på, at det er hensigtsmæssigt med sådan en udligningsordning. For det første vil jeg godt nævne, at en udligningsordning efter alt at dømme vil kræve en temmelig omfattende regulering og administration. For det andet – som det også er anført i bemærkningerne til beslutningsforslaget – kan en udligningsordning kun etableres med ens ydelsessammensætning, for ellers kan der spekuleres i valg af ydelsestyper, hvor man får en forøget risiko dækket ind af de andre ordninger. Et indgreb i ydelsessammensætningen vil så igen betyde indgreb i bl.a. arbejdsmarkedspensionsordningerne, som er aftalt mellem arbejdsmarkedets parter.

Regeringen ser selvfølgelig med stor tilfredshed på, at det efterhånden er lykkedes at få dækket hele arbejdsmarkedet med pensionsordninger, uden at lovgivning har været nødvendig. En udligningsordning vil føre til, at nogle erhvervsgrupper på forhånd ved, at der er dele af deres pensionsbidrag, der ikke vil blive anvendt til dem selv, og da kan man stille spørgsmålet, om de grupper frivilligt vil deltage i en kollektiv pensionsopsparring på de betingelser.

Derfor er det, vi frygter, at en udligningsordning meget nemt kan føre til en udhuling af de kollektive ordninger til fordel for individuel opsparring, f.eks. på konti i pengeinstitutter. Regeringen lægger stor vægt på at bevare de frivillige kollektive pensionsordninger. Derfor mener jeg ikke, at det i praksis vil være muligt at overføre midler mellem pensionsordninger, sådan som det foreslås.

Vi ser derfor ikke fra regeringens side noget behov for yderligere lovgivning på dette område. Selv om regeringen i og for sig ser med megen sympati på formålet med beslutningsforslaget, må jeg på regeringens vegne afvise det.

Sonja Mikkelsen (S):

Det er ikke engang et år siden, vi behandlede et forslag, som havde det tilsvarende element i sig. Dengang afviste vi forslaget fra Socialdemokratiets side, og det skal jeg også gøre i dag.

Et udligningssystem, som det er foreslået, kan blive temmelig bureaukratisk. Vi ved, at der kun er pensionssparerne til at betale det. Det er temmelig betænkeligt at sætte sådan et system i værk.

I stedet synes vi at det er helt afgørende, at regeringen prioriterer arbejdsmiljøet og indsatsen for arbejdsmiljøet meget højt, sådan at invaliditetsrisikoen reduceres i praksis. Her bør vi selvfølgelig navnlig gøre en indsats for de mest udsatte grupper, sådan at vi kommer dem til hjælp, og det skulle så gerne i næste omgang komme deres pensionsopsparring til hjælp, fordi man bruger den statistiske risiko til at beregne deres pension.

Det andet element, man har opstillet som alternativ fra SF's side, er en obligatorisk invaliditetsforsikring. Det mener jeg vi allerede har, for vi har førtidspensionering i det her land. Så kan man selvfølgelig diskutere, om det er tilstrækkeligt, og om den er god nok. Men i hvert fald har vi sådan et system, og det mener vi er det rigtige system.

Jeg vil også gerne erindre om, at når vi nu har denne forskelsbehandling med hensyn til pensionsopsparring og dermed pensionsudbetaling, så er det simpelt hen en ulempe, der er en følge af det system, vi har. Vi har en pensionsmetode her i landet, der er baseret på private aftaler og på kollektive aftaler, men altså frivilligt. Vi har ikke et system, der er baseret